

روایت

فرصت پاسخ به منتقدان اسپانیایی در حساس ترین شب جام جهانی

مأموریت بزرگ امپابه



کلبیان امپابه در آستانه یکی از مهم‌ترین مسابقات دوران حرفه‌ای خود قرار گرفته است. دیدار نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر اسپانیا، مسابقه‌ای که برای ستاره فرانسه تنها یک نبرد برای رسیدن به فینال نیست، بلکه فرصتی طلایی برای پایان دادن به موج انتقادهایی است که طی دو فصل اخیر در اسپانیا و به‌ویژه پیرامون دوران حضورش در رئال مادرید شکل گرفته است.

امپابه که با هشت گل یکی از بهترین گلرزان جام جهانی محسوب می‌شود، این روزها با پیراهن تیم ملی فرانسه همان بازیکنی است که همه از او انتظار دارند؛ مهاجمی مرکباً، رهبر خط حمله و ستاره‌ای که می‌تواند در هر لحظه سرنوشت یک مسابقه را تغییر دهد. اما شرایط او در رئال مادرید کاملاً متفاوت بوده و همین تقاد، اهمیت دوئل با اسپانیا را دوچندان کرده است.

درخشش فردی زیر سایه ناگامی رئال

انتقال آزاد امپابه از پاری‌سن‌ژرمن به رئال مادرید در تابستان ۲۰۲۴ یکی از بزرگ‌ترین نقل‌وانتقالات تاریخ فوتبال بود. انتظار می‌رفت او آغازگر دوره‌ای تازه از موفقیت‌های کوهستانی‌ها باشد، اما اتفاقات مطابق پیش‌بینی‌ها پیش نرفت.

اگرچه مهاجم فرانسوی در تنها ۱۰۳ مسابقه موفق به ثبت ۸۶ گل شد و از نظر آماری عملکردی درخشان داشت، اما رئال مادرید طی دو فصل حضور او نتوانست هیچ جام مهمی را به دست آورد. حذف از لیگ قهرمانان اروپا، عقب ماندن از پارسلونا در رقابت قهرمانی لالیگا و ناگامی‌های پایانی باعث شد نگاه رسانه‌ها از آمار فردی عبور کند و امپابه به یکی از اصلی‌ترین اهداف انتقاد تبدیل شود.

فسار رسانه‌ای به‌ویژه در ماه‌های پایانی فصل به اوج رسید؛ زمانی که امپابه نیز به دلیل مصدومیت و اقت بدنی، بخش قابل توجهی از درخشش نیم‌فصل نخست خود را در دست داد و تنها چهار گل در هفته‌های پایانی فصل به ثمر رساند.

شعله‌ور شدن انتقادها

مشکلات امپابه تنها به مسائل فنی محدود نشد. گزارش‌هایی درباره درگیری لفظی او با یکی از اعضای کادر فنی رئال مادرید در تمرینات منتشر شد و سپس سفر او به ساردینیا در دوران مصدومیت، در حالی که هم‌تیمی‌هایش درگیر مسابقات حساس بودند، واکنش‌های گسترده‌ای را به همراه داشت.

حتی کمپین‌های اینترنتی علیه این ستاره فرانسوی شکل گرفت و برخی هواداران خواستار جدایی او از رئال شدند. اختلاف‌نظرهای رسانه‌ای درباره نحوه استفاده از امپابه و اظهارنظرهای متناقض میان او و اعضای کادر فنی نیز باعث شد رابطه ستاره فرانسوی با فضای پیرامون باشگاه بیش از گذشته متشنج شود. در نهایت، نزدیکان امپابه با انتشار بیانیه‌ای تأکید کردند بخش زیادی از انتقادها بر پایه برداشت‌های نادرست از روند درمان مصدومیت او شکل گرفته و تعهد این بازیکن به رئال مادرید هرگز کاهش نیافته است.

جام جهانی؛ فرصتی برای تولد دوباره

به مقابله‌ای تمام آن حاشیه‌ها، جام جهانی برای امپابه به صحنه‌ای ایده‌آل برای بازگشت تبدیل شده است. او در آمریکا دوباره بهترین نسخه خود را به نمایش گذاشته و تاکنون سه دبل مقابل سنکال، عراق و سوئد ثبت کرده است. گل پیروزی بخش برابر پاراگوئه از روی نقطه پنالتی و گل زیبایش مقابل مراکش نیز نقش مهمی در صعود فرانسه به نیمه‌نهایی داشته است. تنها مسابقه‌ای که امپابه موفق به گلزنی نشد، دیدار برابر نروژ بود. هرچند همان مسابقه نیز با دو پاس گل از سوی او همراه شد تا نشان دهد همچنان بهره تعیین‌کننده تیم دیده‌بدش است. این نمایش‌ها باعث شده او با هشت گل در کنار لیونل مسی در صدر جدول گلرزان جام قرار بگیرد و حتی به شکستن رکورد تاریخی گلزنی در ادوار جام جهانی نیز امیدوار باشد.

حمایت هم‌تیمی‌ها از کاپیتان

بازیکنان فرانسه نیز بارها از کاپیتان خود حمایت کرده‌اند. عثمان دمبله انتقادهای واردشده به امپابه را «بسیار ناعادلانه» توصیف کرد و معتقد است بسیاری تنها به دلیل شهرت فوق‌العاده او، کوچک‌ترین رفتارهایش را زیر ذره‌بین قرار می‌دهند. لوکاس هرناندز نیز بارها دارد امپابه با نمایش‌هایش در جام جهانی پاسخ همه منتقدان را خواهد داد؛ بازیکنی که به گفته او، زیر شدیدترین فشارهای رسانه‌ای همچنان توانسته رهبر واقعی تیم ملی فرانسه باقی بماند.

دوتلی فراتر از یک نیمه‌نهایی

حالا فرانسه باید مقابل اسپانیایی قرار بگیرد که دو سال قبل در نیمه‌نهایی یورو، رؤیای قهرمانی خروس‌ها را نابود کرد. برای امپابه این مسابقه علاوه بر انگیزه انتقام، فرصتی است تا مقابل کشوری بدرخشد که طی دو فصل اخیر بیشترین انتقادها را از او مطرح کرده است. اگر ستاره فرانسوی بتواند با درخشش برابر لاوخوا، فرانسه را به فینال جام جهانی برساند، نه‌تنها تیمش را یک گام به قهرمانی نزدیک خواهد کرد، بلکه شاید بهترین پاسخ ممکن را به منتقدان مادریدی بدهد؛ پاسخی که می‌تواند فصل تازه‌ای از دوران حرفه‌ای او را در رئال مادرید رقم بزند.

داستان سه‌شیرها در جام جهانی

سرمربی آلمانی، ستاره‌های بزرگ و ۶۰ سال حسرت

برتری تاکنون به موفقیت‌های ملی تبدیل نشده است.

لیگ برتر با ۱۵۴ بازیکن، بیشترین نماینده را در جام جهانی ۲۰۲۶ دارد و پس از آن لالیگای اسپانیا با ۹۴ بازیکن قرار گرفته است. در عین حال، حضور گسترده بازیکنان خارجی در لیگ برتر، چهره فوتببال انگلیس را تغییر داده و اکنون پنج بازیکن تیم ملی نیز در خارج از این کشور بازی می‌کنند.

با وجود این ظرفیت، تنها قهرمانی تیم ملی مردان انگلیس در یک تورنمنت بزرگ به جام جهانی ۱۹۶۶ و میزبانی همان رقابت‌ها برمی‌گردد. از آن زمان تاکنون، ۱۴ سرمربی نتوانسته‌اند آن افتخار را تکرار کنند؛ هرچند تیم ملی زنان انگلیس در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۵ قهرمان اروپا شده است.

انگلیس سال‌ها به تیمی مشهور بود که در ضربات پنالتی ناکام می‌شود؛ بین سال‌های ۱۹۹۰ تا

۲۰۱۲ شش بار در تورنمنت‌های بزرگ از این طریق حذف شد. حتی «نسل طلایی» فوتبال انگلیس با ستاره‌هایی مانند وین

رونی، فرانک لمپارد و استیون جرارد نیز هرگز نتوانست از مرحله یک‌چهارم نهایی عبور کند و حتی پیروز ۲۰۰۸ را از دست داد. ورق با حضور گرت ساوت‌گیت تا حدی برگشت. او پس از حذف تحقیرآمیز مقابل ایسلند در یورو ۲۰۱۶ هدایت تیم را بر عهده گرفت و موفق شد انگلیس را به یک نیمه‌نهایی جام جهانی و دو فینال پیروز برساند، اما هر بار در گام آخر ناکام ماند. آخرین شکست او نیز در فینال یورو ۲۰۲۴ مقابل اسپانیا رقم خورد و پس از آن از سمت خود کنار رفت.

اکنون با هدایت توماس توخل، امیدها بار دیگر زنده شده است؛ تبدیل جایی که کی‌یر استاممر، نخست‌وزیر بریتانیا، اعلام کرده در صورت قهرمانی انگلیس در جام جهانی، احتمال دارد یک روز تعطیلی ملی اعلام شود.

چرا انگلیس سرمربی آلمانی دارد؟

توماس توخل سومین مربی غیرانگلیسی تاریخ تیم ملی

انگلیس است؛ پیش از او، اسون‌گوران اریکسون سوئدی و فابیو کاپلو ایتالیایی روی نیمکت سه‌شیرها نشسته بودند. با وجود اینکه هیچ تیم ملی، چه در فوتبال مردان و چه زنان، تاکنون با سرمربی خارجی قهرمان جام جهانی نشده، اتحادیه فوتبال انگلیس اعتقاد داشت توخل بهترین گزینه موجود است. این مربی ۵۲ ساله آلمانی در سال ۲۰۲۱ جلسی را به قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا رساند و سابقه موفقش در فوتبال باشگاهی اروپا باعث شد یکی از معتبرترین مربیان حال حاضر جهان باشد.

البته انتخاب یک آلمانی برای هدایت انگلیس، به دلیل رقابت تاریخی دو کشور، تصمیمی متفاوت و بحث‌برانگیز بود. انگلیس در فینال جام جهانی ۱۹۶۶ آلمان غربی را شکست داد، اما پس از آن، آلمان چهار بار در تورنمنت‌های بزرگ انگلیس را از دور رقابت‌ها حذف کرد.

با این حال، مدیران فوتبال انگلیس این بار ترجیح دادند رقابت سنتی را کنار بگذارند و هدایت تیم را به فردی بسپارند

که از نظر فنی، او را بهترین گزینه می‌دانستند.

ستاره‌های انگلیس چه کسانی هستند؟

هری کین با ۶ گل، یکی از مدعیان کسب کفش طلای جام جهانی ۲۰۲۶ است. مهاجم ۳۲ ساله بایرن مونیخ فصل گذشته با ۳۶ گل، بهترین گلزن فوتبال باشگاهی اروپا شد و پنج گل از شش گلش در این جام، نقش مستقیم در پیروزی‌های انگلیس داشته است.

در کنار او، جود بلینگام به مهره کلیدی سه‌شیرها تبدیل شده است و از نیز با درخشش مقابل نروژ تعداد گل‌هایش را به عدد ۶ رساند. هافبک رئال مادرید که در ۱۷ سالگی اولین بازی ملی خود را انجام داد، اکنون در ۲۳ سالگی چهارمین تورنمنت بزرگش با انگلیس را تجربه می‌کند.

بلینگام پیش از این با گل دقیقه ۹۵ مقابل اسلواکی در یورو ۲۰۲۴، انگلیس را از حذف نجات داده بود و حالا نیز یکی از تأثیرگذارترین بازیکنان تیم توخل محسوب می‌شود. همکاری او و کین، یکی از خطرناک‌ترین زوج‌های هجومی این

جام جهانی را شکل داده و هر خط دفاعی را به دردسر انداخته است.

دیگر چه بازیکنانی را باید زیر نظر داشت؟

چردن پیکفورد یکی از قهرمانان پیروزی برابر نروژ بود و با سه واکنش فوق‌العاده، نقش مهمی در صعود انگلیس ایفا کرد. دروازه‌بان ۳۲ ساله اورتون که ششمین تورنمنت بزرگ متوالی خود را تجربه می‌کند، با ۸۹ بازی ملی، دومین دروازه‌بان باسابقه تاریخ تیم ملی انگلیس است.

الیوت اندرسون نیز یکی از ستاره‌های نوظهور این جام بوده است. این هافبک ۲۳ ساله در جریان مسابقات با انتقالی ۱۱۶ میلیون پوندی از ناتینگهام فارست به منچسترسی‌تی رفت؛ انتقالی که پس از نمایش‌های درخشان او در میانه میدان انگلیس چندان هم غافلگیرکننده نبود. در برن، مدافع ۲۰۱ سانتی‌متری نیوکاسل هم، با وجود اینکه دقایق زیادی را برای بازی به دست نیآورده است با نمایش فوق‌العاده‌ای که از خودش به جا گذاشته است به یکی از چهره‌های محبوب هواداران تبدیل شد.



عکس: Getty Images

در کنار بازیکنان، نقش آنتونی باری، دستیار توماس توخل، نیز بسیار پررنگ بوده است. توخل از او بابت تغییر تاکتیکی موفق مقابل جمهوری دموکراتیک کنگو تمجید کرد؛ تصمیمی که با عقب کشیدن دکلان رابس به خط دفاع، زمینه‌ساز بازگشت انگلیس و پیروزی ۲ بر یک شد. مصاحبه‌های تلویزیونی باری در بین دو نیمه نیز توجه زیادی را در انگلیس جلب کرده است.

آیا انگلیس می‌تواند به ۶۰ سال انتظار پایان دهد؟

مسیر قهرمانی انگلیس ساده نیست. سه‌شیرها حالا پس از شکست دادن نروژ باید در نیمه‌نهایی با آرژانتین لیونل مسی روبه‌رو شوند و در صورت صعود، در فینال برابر یکی از دو غول فوتبال جهان، فرانسه یا اسپانیا، قرار بگیرند. توخل، آمادگی ستاره‌های کلیدی و اتحاد کم‌نظیر تیم باعث شده بسیاری معتقد باشند انگلیس از هر زمان دیگری پس از قهرمانی سال ۱۹۶۶، به فتح دوباره جام جهانی نزدیک‌تر است.

وقتی اختلاف، نقطه قوت می‌شود

جنگ لفظی توخل و بلینگام به نفع انگلیس!



حاشیه

رابطه جود بلینگام و توماس توخل در ماه‌های اخیر به یکی از سوزنده‌های داغ فوتبال انگلیس تبدیل شده است؛ رابطه‌ای که از بیرون پر از کنایه، اختلاف‌نظر و پاسخ‌های تند به نظر می‌رسد، اما در عمل تاکنون به سود سه‌شیرها تمام شده است. حالا در آستانه نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر آرژانتین، این همکاری عجیب در بزرگترین آزمون خود قرار می‌گیرد.

همه چیز پس از پیروزی ۲ بر یک انگلیس مقابل نروژ دوباره خبرساز شد. توخل با وجود صعود تیمش، از کیفیت بازی بازیکنانش ابراز نارضایتی کرد؛ اظهارظری که با واکنش کوتاه اما جنجالی بلینگام همراه شد. ستاره رئال مادرید در پاسخ به خبرنگاری که نظر او را درباره انتقادهای سرمرربی پرسید، تنها یک کلمه گفت: «حالا هرچی!»

همین پاسخ کافی بود تا رسانه‌ها بار دیگر از اختلاف میان مهم‌ترین ستاره تیم و سرمربی آلمانی بنویسند. اما واقعیت شاید پیچیده‌تر از آن چیزی باشد که در ظاهر دیده می‌شود.

به چالش کشیدن ستاره‌ها

توخل از زمان حضور روی نیمکت انگلیس تلاش کرده بلینگام را نه به عنوان یک فوق‌ستاره، بلکه به عنوان عضوی از یک تیم معرفی کند. او بارها تأکید کرده موفقیت بلینگام نتیجه تعهد به کار گروهی است و حتی در نشست‌های خبری، هنگام تمجید از این هافبک، بلافاصله از بازیکنان دیگری مانند مورگان راجرز نیز صحبت می‌کند. این رویکرد باعث شده بسیاری تصور کنند سرمربی انگلیس عمداً با ایجاد فشار روانی، می‌خواهد انگیزه بیشتری در ستاره ۲۳ ساله تیمش ایجاد کند؛ تاکتیک‌ای تاکنون جواب داده است.

پاسخ بلینگام: فقط در زمین

بلینگام نیز بهترین واکنش ممکن را نشان داده است؛ نه با مصاحبه‌های جنجالی، بلکه با عملکرد فوق‌العاده در زمین مسابقه. او تاکنون شش گل در جام جهانی به ثمر رسانده و در دو دیدار متوالی مرحله حذفی دبل کرده است؛ آماری که تنها پله در جام جهانی ۱۹۵۸ در سن پائین‌تر موفق به ثبت آن شده بود. در مجموع، بلینگام روی هفت گل از ۱۱ گل انگلیس در این جام تأثیر مستقیم داشته و بدون تردید مهم‌ترین مهره سه‌شیرها در مسیر رسیدن به نیمه‌نهایی بوده است.